

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3012/2020. (II. 4.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.V.35.019/2019/5. számú végzése, a Fővárosi Törvényszék 11.Kpkf.670.814/2018/2. számú végzése, valamint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.31.904/2018/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A gazdasági társaság indítványozó csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselője, dr. Palatics Edit ügyvéd (Németh és Palatics Ügyvédi Iroda) útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.
- [2] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal élt a Kúria Kfv.V.35.019/2019/5. számú végzése, a Fővárosi Törvényszék 11.Kpkf.670.814/2018/2. számú végzése és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.31.904/2018/2. számú végzése ellen, azok alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [3] Az alapul szolgáló ügyben az indítványozóval szemben a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-budapesti Adó- és Vámigazgatósága a 13/43/390022/1461. számú megbízólevéllel 2011. január-március időszak vonatkozásában általános forgalmi adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott le. A 2004141438 iktatószámú elsőfokú határozatával az indítványozó terhére 215.597.000 Ft összegű adókülönbötet állapított meg, amelyből 194.708.000 Ft-ot adóhiánynak, 20.889.000 Ft-ot jogosulatlan visszaigénylésnek minősített. Megállapított továbbá 56.287.000 Ft következő időszakra átvihető követelés különbötet, illetve 161.697.000 Ft adóbírságot és 55.364.000 Ft késedelmi pótlékot szabott ki. Az indítványozó fellebbezése folytán a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága a 2016. december 13. napján kelt, 2154088524 iktatószámú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A másodfokú határozat az indítványozó részére postai úton, 2017. január 9. napján került kézbesítésre.
- [4] Az indítványozó a másodfokú határozattal szemben a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése szerint a közléstől számított 30 napon belül, 2017. február 7. napján keresetet terjesztett elő postai ajánlott küldeményként az első fokon eljáró adóhatóságnál.
- [5] Ezt követően 2017. június 6. napján került kézbesítésre az indítványozó/felperes részére a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 29.K.31.394/2017/3. számú idéző végzése, illetve annak mellékleteként a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága alperesnek a 2017. május 11. napján kelt alperesi nyilatkozata. Az alperes ezen nyilatkozatában előadta, hogy a felperes keresetlevele elkésett, ezért kéri a per megszüntetését, mivel álláspontja szerint a másodfokú határozat kézbesítési vélelem útján, 2016. december 29-én került kézbesítésre, így a 2017. február 7-én előterjesztett kereset 30 napon túl került benyújtásra.
- [6] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2017. szeptember 20. napján tartott tárgyaláson a felperes az alperes permegszüntetési kérelmére védekezést adott elő, amelyet követően a bíróság a pert nem szüntette meg, hanem később a per tárgyalását az előző időszak jogerős adóhatósági határozata felülvizsgálatának jogerős elbírálásáig felfüggesztette. Tanácsváltás következett be, majd az előző időszakra vonatkozó jogerős adóhatósági határozat elbírálását követően az eljáró tanács – tárgyaláson kívül – a 10.K.31.904/2018/2. számú végzésével a pert megszüntette.
- [7] Az elsőfokú bíróság elfogadta azt az alperesi álláspontot, miszerint azáltal, hogy az indítványozó 2016. december 16-án visszavonta a postai küldemények átvételére szóló meghatalmazásait, csak az ügyvezető volt jogosult átvenni a társaság nevére érkezett hivatalos iratokat, azonban az ügyvezető az adóhatóság személyes kézbesítési kísérletekor, 2016. december 29. napján éppen nem tartózkodott a társaság székhelyén, a kézbesítést valójában megtagadta. Hivatkozott az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakba: Art.) 1. § (5) bekezdése szerinti jóhiszemű joggyakorlási kötelezettségre. Rögzítette, hogy a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 7. § (1) bekezdéséből

következik, hogy jogi személyektől elvárható, hogy a székhelyükre érkezett, üzleti életben szokásos küldemények átvételét biztosítsák. Megállapította, hogy a felperes mint gazdasági társaság a kézbesítés időpontjában – az ügyvezetői átvétel kivételével – nem rendelkezett olyan meghatalmazottal, aki az ügyvezető távollétében a küldemény átvételére jogosult lett volna, azaz a felperes a Ctv. 7. § (1) bekezdése szerinti kötelezettségét megszegte.

- [8] Megjegyezte továbbá, hogy a felperes a postaládában 2016. december 23-án, és 2017. január 2-án elhelyezett értesítők ellenére sem biztosította a küldeménynek a cégektől elvárható legrövidebb időn belüli átvételét, annak ellenére, hogy 2017. január 2-án ismételen postai átvételre irányuló meghatalmazást jelentett be. Álláspontja szerint a felperes a küldemény átvétele során az Art. 2. § (1) bekezdése szerinti rendeltetésszerű joggyakorlást nem teljesítette, így az Art. 124. § (2) bekezdése értelmében a 2016. december 29. napján megkísérelt sikertelen kézbesítésre a megtagadás jogkövetkezményeit kell alkalmazni. Minderre tekintettel a keresetlevél elkészítését állapította meg és a pert megszüntette.
- [9] Az indítványozó a permegszüntető végzéssel szemben fellebbezést terjesztett elő, a másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 11.Kpkf.670.0814/2018/2. számú végzésével az elsőfokú végzést helybenhagyta és utalt arra, hogy az elsőfokú végzés által megállapított tényállással és a döntés indokaival egyetért.
- [10] Az indítványozó ezt követően felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriánál. A Kúria a Kfv.V.35.019/2019/5. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék 11.Kpkf.670.0814/2018/2. számú végzését annak helyes indokaira hivatkozva hatályában tartotta.
- [11] Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panasszal élt. Az indítványozó álláspontja szerint azzal, hogy az adóhatóság nem tájékoztatta arról, hogy a kézbesítés az Art. 124. § (2) bekezdése alapján már 2016. december 29. napján bekövetkezett, és erre tekintettel a keresetlevél elkészítése címén a per megszüntetésre került, sérült az Alaptörvény Nemzeti Hitvallása, B) cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése, valamint 28. cikke.
- [12] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. §-a értelmében tanácsban eljárva megvizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényi feltételeit.
- [13] Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó a sérelmezett bírósági végzéssel zárult ügyben felperes volt, személyét hátrányosan érintő döntés született, amely ellen jogorvoslati lehetőségét kimerítette.
- [14] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz benyújtására a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül van lehetőség. A Kúria Kfv.V.35.019/2019/5. számú végzésének kézbesítése – a letöltési tanúsítvány szerint – 2019. május 6. napján történt, az alkotmányjogi panaszt 2019. július 4-én adták postára az elsőfokú bíróságnak címezve. Az alkotmányjogi panasz előterjesztésére a törvényes határidőn belül került sor, az ügyben perújítási eljárás nincs folyamatban.
- [15] Az Abtv. 52. §-a értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontját, és az Abtv. 27. §-át, amely alapján az alkotmányjogi panasz eljárást kezdeményezte, valamint a megsemmisíteni kért bírósági végzéseket, és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit. Beadványában előadta, hogy álláspontja szerint a bírósági végzések miatt ellentétesek az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel, ezzel részben eleget tett a határozott kérelem törvényi feltételeinek.
- [16] Az alkotmányjogi panasz befogadásához szükséges törvényi feltételek vizsgálata során az Alkotmánybíróság észlelte, hogy ugyanezen indítványozó a korábbi, 2010. április-december időszakra vonatkozó adóhatósági vizsgálat eredményéről szóló adóhatósági határozat, és bírósági döntések ellen benyújtott alkotmányjogi panaszát a 3210/2019. (VII. 16.) AB végzésével visszautasította. Ezen beadványában az indítványozó azt sérelmezte, hogy az adóhatóság nem tájékoztatta őt arról, hogy a kézbesítési vélelem 2016. december 29-én beállt. Erről csak akkor szerzett tudomást, amikor 2017. július 13-án számára kézbesítették az elsőfokú bíróság idéző végzését, valamint annak mellékleteként az adóhatóság azon nyilatkozatát, miszerint a kereset elkészült.
- [17] A korábbi – a jelen üggyel megegyező jogi érvelésre alapozott – beadványt az Alkotmánybíróság azzal utasította vissza, hogy miután az eljáró bíróságok figyelemmel voltak az indítványozó által előadott jogi érvekre,

és értelmezték a hivatkozott jogforrásokat, bemutatták, hogy milyen tényállás, bizonyítékok és indokok alapján látták úgy, hogy az indítványozó a keresetindítási határidőt elmulasztotta, valamint mindhárom bíróság vizsgálta, hogy az Art. 124. § (2) bekezdése alkalmazásának volt-e helye, illetve hogy a helyszínen tartózkodó személyek cselekménye a másodfokú határozat átvétele megtagadásának minősült-e; önmagában az, hogy a bíróságok a kézbesítési vélelem beállításáról szóló adóhatósági tájékoztatás indítványozó által állított elmaradását nem értékelték az indítványozó javára, nem vetett fel a panasz befogadását indokoló alkotmányossági aggályt {3210/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [18]}.

- [18] Az Abtv. 31. § (2) bekezdése értelmében amennyiben egy ügyben alkotmányjogi panasz alapján a bírói döntés Alaptörvénnyel való összhangjáról az Alkotmánybíróság már döntött, ugyanabban az ügyben érintett indítványozó által, azonos jogszabályra, illetve jogszabályi rendelkezésre és ugyanazon Alaptörvényben biztosított jogra, valamint azonos alkotmányjogi összefüggésre hivatkozva alkotmánybírósági eljárásnak nincs helye.
- [19] Tekintettel arra, hogy ugyanezen indítványozó korábbi alkotmányjogi panaszbeadványa másik időszakra vonatkozó adóhatósági határozatok tárgyában született bírósági döntések ellen irányult, valamint az Alkotmánybíróság a beadvány befogadását visszautasította, tehát érdemi vizsgálat lefolytatására nem került sor, így *res iudicata* esete nem áll fenn.
- [20] Az indítványozónak jelen alkotmányjogi panaszbeadványában az alaptörvény-ellenesség tekintetében előadott érveit illetően az Alkotmánybíróság a rendelkezésre álló iratok (alkotmányjogi panasz beadvány, bírósági ítéletek) alapján – a 3210/2019. (VII. 16.) AB végzésben elfoglalt álláspontjával egyezően – arra a megállapításra jutott, hogy az indítványozó valójában nem alkotmányossági problémát tárt fel. Az alkotmányjogi panasz arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság a kézbesítési vélelem beállítást, és ehhez kapcsolódóan a keresetindítási határidőt a hatóságoktól és a bíróságoktól eltérő módon értékelje, illetve a bíróság által elfoglalt jogi álláspontot felülvizsgálja.
- [21] Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírósági eljárást befejező döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára van hatásköre. A bírósági döntések ellen benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető a további jogorvoslattal nem támadható bírósági döntések általános felülvizsgálati eszközének, mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panason keresztül is az Alaptörvény és az abban biztosított jogok védelmére hivatott {3111/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [3]}. Ebből következően az Alkotmánybíróság a bírósági döntés irányának, a bizonyítékok körének, a bírói mérlegelésének és értékelésének felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; 3300/2018. (X. 1.) AB végzés, Indokolás [13]; 3369/2018. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [11]}.
- [22] 3. Tekintettel arra, hogy a jelen ügyben nem merült fel olyan, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, mely az alkotmányjogi panasz befogadását indokolta volna, az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadását az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) pontjára figyelemmel, az Abtv. 56. § (3) bekezdése alapján rövidített indokolással ellátott végzésben visszautasította.

Budapest, 2020. január 21.

Dr. Juhász Imre s. k.,
helyettes tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1242/2019.

